

PROJEKT AMAZONIA

Přátelé! Někteří z vás už vědí, že v rámci své dlouholeté práce v Peru jsem v tomto roce začala pracovat na vytvoření projektu pomoci Amazonii. Nejde ale jen o pomoc samotné Amazonii - i přesto že má obrovskou hodnotu. Jde o pomoc, PROSTŘEDNICTVÍM Amazonie, celé planetě, celému lidstvu, vám, vašim potomkům.

Olga Cilvikovská , mail: cilvikovskaya@hotmail.com , mobil: 721 262 713

OBSAH TEXTU

1. Str. 1 - Popis unikátní cennosti Amazonie.
2. Str. 4 - Obsah projektu.
3. Str. 5 - Současná situace v Peruánské džungli.
4. Str. 8 - Konkrétní návrhy pro záchranu džungle.
5. Str. 10 - Současná situace u Indiánů v sociální a spirituální sféře.
6. Str. 10 - První Indiánský Dětský Domov „CIANA“.
7. Str. 11 - Potřeby dětí.
8. Str. 13 - Konkrétní okamžité levné nápadité dárky Indiánským sirotkům.
9. Str. 15 - Další směry rozvoje dětského projektu mimo sociální aspekt.
10. Str. 16 - Potřeba organizační pomoci. Nabídky firmám a organizacím.

1. POPIS UNIKÁTNÍ CENNOSTI AMAZONIE

Většina z vás dobře ví, že Amazonie je:

- Globálním stabilizátorem klimatu na planetě
- Poslední přírodní laboratoří, kde se nalézají léky na mnoho chorob
- Přirozeným prostředím výskytu šamanismu
- Přirozeným domovem Indiánských kmenů
- Přírodní laboratoří živých forem
- Klimatickým rájem
- Psychologicky léčivým prostředím
- Esteticky inspirativním prostředím
- Prostředím pro kvalitní meditaci a efektivní práci s vědomím

- Globálním stabilizátorem klimatu na planetě spolu s druhým dalším velkým lesním celkem - Sibiřskou Tajgou. Dobře víte, že jenom lesy ochlazují vzduch, vyrábějí vlhkost, přeměňují toxické plyny - (nejenom zplodiny aut a továren, ale i CO² co každou chvíli vydechujeme), - na kyslík.

Vážou v systému kořenů dešťovou vodu, čímž zabraňují povodním. Mírní projevy negativního globálního klimatického fenoménu El Niño, zabraňují ničivému vysoušení planety atd., atd. V Amazonii se ale kácí čím dál víc, a v tomto roce (2008) může utrpět zvláště citelný útok od Peruánské vlády (viz. níže).

- Poslední přírodní laboratoří, kde se nalézají léky na mnoho chorob.

V Amazonské džungli jsou léky na rakovinu a AIDS (o rostlinách prokazatelně léčících rakovinu vím i já, i řada návštěvníků našich programů, již nejméně 2-3 roky,

po uzdravení našeho známého, o rostlinách léčících AIDS a o konkrétních případech vyléčení jsem slyšela od dvou léčitelů v džungli v tomto roce).

Znamená to nejenom možnost vyléčit konkrétní „odepsané“ případy, ale také možnost pozitivně pozměnit globální představu lidstva o sobě a svých možnostech - jde o překonání frustrující a depresivní představy nevyléčitelných nemocí.

Stejně tak Amazonie nabízí léčení spousty lehčích onemocnění, závislostí na drogách, alkoholu, kouření a jídle a také účinný komplexní systém detoxikace a omlazení. Řada účastníků našich dlouhodobějších programů zažila uzdravení z různých lehčích chorob či fobií, naprosto běžně omlazení o 5-7 let, nejméně dva účastníci přestali kouřit.

- Přírozeným prostředím výskytu šamanismu - jeho pozitivním stránkám věnuji raději samostatný článek v budoucnu (na základě mnohaleté zkušenosti).

- Přírozeným domovem Indiánských kmenů - nositelů odlišné kultury, přírodní spirituality, harmonického modelu spoluzití, ekonomicky udržitelného skromného způsobu života, nositelů množství cenných ekologických, zemědělských, medicínských a řemeslných technologií.

Pomáhám Indiánům uvědomit si cennost svých technologií, chránit a šířit je a do budoucna i vyučovat těmto technologiím jiné národy. Moji uvědomění Indiánští spolupracovníci se tomu také aktivně věnují. Je možné, že se ukáže, že neekologičtější modelem zemědělství je Agvarunská „čakra“ se symbiózou přibližně 90 rostlin - užitkových stromů, zeleniny, ovoce a léčivých bylin - která napodobuje symbiózu divokých rostlin v džungli a proto chrání půdu před erozí a celou oblast před záplavami a vysoušením.

Mimoto Indiánské hospodářství obsahuje rozvětvené znalosti o úspěšné součinnosti s přírodou a pomocné prvky etiky, filozofie a mystického - neboli moderně-vědeckého - vidění světa jako informačního celku.

- Přírodní laboratoří živých forem. Oblast Peruánské rezervace Tambopata je podle výzkumů biologů regionem nejvyšší biodiverzity (množství druhů) na planetě. Je tam přes 1200 druhů motýlů, přes 950 druhů ptáků. Je tam 300 druhů stromů na čtvereční kilometr - ne stromů, ale druhů stromů!

Jenom u větších zvířat je možné uvést přesná množství druhů, ale u plazů, hmyzu, ryb apod. to ani možné není, část druhů je stále neprozkoumaných. Každý den se kácí kilometry džungle a přitom hynou neznámá, vědě vzácná zvířata, která již nikdy nebudou popsána a vyfotografována. Vybudování pavilonu džungle v Pražském ZOO stálo několik milionů dolarů. Stejně velká území pravé džungle se každodenně vykácejí s výdělkem nanejvýš několika dolarů.

- Klimatickým rájem. V mnoha oblastech džungle teplota obvykle nepřesahuje 27-29 stupňů, nejsou tu komáři ani jiný krvelačný hmyz. Vysoká vlhkost léčí pokožku a sliznice, vyhlazuje vrásky. Vysoký podíl kyslíku a ozonu zajišťuje přirozenou ozonoterapii.

Prostředí se stínem stromů nabízí nejlepší podmínky pro šetrné opálení. Potraviny v džungli neobsahují žádné konzervanty, hormony, barviva. Prostředí je zcela zbaveno všech druhů smogu včetně elektromagnetického. Šum džungle působí relaxačně. Z toho všeho je jasné, že samotná džungle i bez použití místních fytoprostředků, bez služeb léčitelů a šamanů, dokonce bez diety a vegetariánství je léčivým prostředím, vyvolává detoxikaci, ozdravení, hubnutí, uklidnění.

Postačující je samotný delší pobyt v Indiánských vesničkách či přírodních turistických areálech. Vybudování takovýchto areálů je částí projektu (pokud džungle bude stále existovat). Tuto roli plní i mnohá jiná již existující ubytovací zařízení na hranici džungle.

- Psychologicky léčivým prostředím. V současnosti je Amazonie (možná mimo maličké ostrůvky hluboko v Nové Guinei či poslední areály afrických pigmejů) posledním územím, kde žijí lidé mimo peněžní koloběh. Někdy sice trpí nedostatkem potravin, ale nikdy hladem neumírají. Dokonce v podmínkách mírného nedostatku potravin jsou do hlubokého věku aktivní a štíhlí. V mnoha oblastech nejsou nutné domy, jenom izolace od deště palmovou střechou.

Indiáni většiny kmenů dosud nenakupují průmyslové zboží; nože sice potřebují, ale nádoby si dělají keramické, tašky pletou z lýka, místy pokračují i ve výrobě domácího oblečení atd. Nesledují lineární čas a někdy nemají přesnou představu o svém věku, dokud jsou aktivní, považují se za mladé. Nemají strach ze smrti, považují ji za přirozený přechod do dalších úrovní existence.

Pro současného bílého severana pobyt v prostředí bez nutnosti peněz, bez nutnosti nakupovat si zboží, bez nutnosti domů a auta, bez nátlaku času, bez myšlenek na zimu, důchod, konečnost lidské existence je vysoce psychicky léčivý. Do budoucna hodlám napomoci koncepci terapeutických pobytů mezi Indiány pro lidi s psychickými problémy, depresemi, sebevražednými sklony, pro narkomany, umělce ve stavu tvůrčí krize, pro lidi s raným profesním důchodovým věkem (modelky, sportovce) atd.

Také pro děti - sirotky, týrané děti, děti s nejrůznějšími traumaty a jednoduše pro hyper-aktivní plačtivé nespokojené severské děti, pro které pobyt mezi Indiánskými vrstevníky - naprosto klidnými, vyrovnanými, radostnými, velmi zvědavými, velmi si cenícími školy a učení, jednoduše šťastnými - bude vysoce léčivý. V žádném Indiánském kmeni není dovoleno křičet na dítě, nadávat mu, tím více uhodit dítě. Věř se, že se duše dítěte lekne a stáhne se úplně nebo částečně do jiného světa, čímž se dítěti negativně pozmění stav vědomí. V civilizované společnosti jsou ale podobné děje na denním pořádku.

- Esteticky inspirativním prostředím. Amazonie je fantastickým zdrojem inspirace pro malíře, spisovatele, tvůrce filmů. Hudebníci, myslím, přirozeně padnou v duchu na kolena při posvátném poslechu noční symfonie hluboké džungle. Je to prostě poslední ráj, jehož hodnotu si lidstvo může uvědomit bohužel až po jeho zmizení.

- Prostředím pro kvalitní meditaci a efektivní práci s vědomím. Všichni známí východní učitelé, co prohloubili uvědomění člověka, vypracovali si stabilní uvědomělý stav myšlení v odloučení od civilizace, za pobytu na horách nebo v džungli. Nikdo z nich nedosáhl osvícení v chrámu, ve městě. V současnosti v Himalájích ještě zbývají maličké ostrůvky skoro bez přítomnosti místních lidí nebo turistů, ale žádný retreat v

džungli v přelidněné Indii již není možný. Jedině Amazonie, území nedotčené civilizací, nevýslovné krásy a klidu bez válek, hladomorů a závažných epidemií skýtá podmínky pravého retreatu.

V případě zájmu o meditační pobyty nejde o koníček nebo jinou vedlejší záležitost, jde o začínající novou etapu vývoje lidské civilizace. Na svém začátku, v přechodu od primátů k homo sapiens šlo o nové fyzické schopnosti: schopnost vyrábět a používat nástroje, schopnost udržet oheň a obstát proti nepříteli.

Pak začala druhá etapa vývoje homo sapiens – etapa emoční a psychická. Vzniklo uctívání bohů, umění a kultura, která dosud je, ve valné většině, kulturou emočních a psychických stavů (ať už jde o tele-novely o zrazené lásce či o detektivky o psychicky narušených pachatelích).

V posledních několika desítkách let v lidské kultuře (u některých odvětví vědy jako třeba filozofie již ve stovkách let, a v případě jednotlivců – tzv. „velkých učitelů“ - i v tisících let), ale **začíná přechod do třetí etapy evoluce homo sapiens – etapy uvědomění si vlastního myšlení a informační podstaty bytí, etapy zvládnutí mentální energie a kultivace řízených mentálních procesů.**

Návštěvníci našich programů v Jižní Americe vědí, že tento bod v charakteristice přínosu Amazonie pro lidstvo považujeme doopravdy za nejdůležitější.

2. OBSAH PROJEKTU

Tři pilíře projektu:

- 1. podmínky pro vývoj vědomí v Amazonii**
- 2. záchrana pralesa**
- 3. pomoc indiánským sirotkům**

Celý projekt sleduje jednoduchou posloupnost:

práci v Amazonii na výzkumu vlastního vědomí a všech léčivých (amazonských) možností pro lidského ducha a tělo – a pro stav planety. Během toho pomáháme Indiánům nejlepšími promyšlenými formami pomoci, bez rozvracející charity starého typu.

Vytváříme pro Indiány a bílé zájemce efektivní projekty ochrany džungle, starých Indiánských tradic a vědomostí, šamanských a léčitelských technologií. Vychováváme Indiány jako uvědomělé ochránce džungle, protože jenom oni doopravdy jsou schopní zamezit vládním a velkopodnikatelským nepravostem, protože oni na tom území jsou fyzicky přítomní. Jak ukázaly události tohoto roku (2008), Indiáni peruánské džungle jsou schopni nasadit i svoje životy na zachování svého prostředí. Tím vším uchováváme džungli a šamany, tím pádem jedinou přírodní rajskou laboratoř, pro kvalitně nejhlubší práci s vědomím.

Šamanské prostředí džungle je plně totožné s prostředím kouzelných pohádek, je to prostředí jiného světa, paralelní reality. Nemožné je tam možné, nic není neřešitelné, zázraky jsou jen uvolněnou pozicí mysli.

Je to prostředí věčnosti a plynulého přechodu do stavu bez těla, proto nás zbavuje největšího stresu zbytečnosti lidského života a smrtelnosti.

Kdo tam nebyl, nepochopí to. Kdo tam byl za správných podmínek, ví, že toto všechno je jednoduchá pravda, žádná imaginace, žádná poetická metafora.

Zachraňujeme džungli pro spoustu možných prospěšných, klíčových a zvrátových řešení v dalším vývoji lidstva. Zachraňujeme džungli pro práci s vlastním vědomím.

Zachraňujeme džungli jako neocenitelný „jiný svět“ uprostřed tohoto světa, jako ráj uprostřed očištění, jako „vinice Páně, tučné travnaté nivy“ na konci „údolí temnot“.

Vychováváme ochránce džungle z Indiánských dětí, protože to je rozhodující generace. Pokud se připojí k cennostem městského života, na které oni jsou přirozeně velmi zvědaví a popřou vlastní hodnoty, džungle je ztracena, rozprodá se za pár dolarů.

Je nutné vychovávat indiánské děti k účelu zachování pralesa, zachování technologií a šamanismů, k šíření ekologických modelů ozdravných pro celou planetu, k účasti v konferencích, k vytváření informačních center, k vytrvalému prosazování nových etických modelů existence s nízkým konzumem a vysokou ekologičností, k humanitárním a harmonizačním misím v Amazonii, v celé Jižní Americe a v jiných oblastech na planetě.

Proto tento projekt začal od spolupráce s Indiánskou organizací pro děti-sirotky. (Podrobněji dále).

3. SOUČASNÁ SITUACE V PERUÁNSKÉ DŽUNGLI

1. Peru, jako skoro každá země „třetího světa“, je zadlužené a trpí vládní korupcí.

Být politikem je tam druh podnikání, každá vláda se snaží ukradnout si co nejvíc, dokud není vystřídána další vládou. V této situaci prezident Alan Garcia rozhodl v lednu tohoto roku (2008) odprodat obrovská území džungle velkým peruánským a mezinárodním korporacím pěstujícím olejnatou palmu.

Ve světě totiž vzrůstá jak zájem o zdravé potraviny a kosmetiku na jedné straně, tak i zájem o levné potraviny na druhé straně. Tomuto trendu olejová palma perfektně vyhovuje a přináší jejím pěstovatelům značné zisky.

Prezident se odvážil televizního projevu, ve kterém označil džungli za ekonomicky neprospěšný a bezcenný region, jehož jediným rozumným využitím je vykácení s účelem rozsáhlého monokulturního pěstování olejnaté palmy.

Dále podpořil návrh na omezení vlastnictví půdy drobných zemědělců - mesticů a Indiánů na malý okruh kolem každé vesnice (nepamatuji si přesně jestli 6 nebo 8 kilometrů nebo podobně). Tento jeho projev se vysílal v rádiu v lednu a právě v tu chvíli jsem v malé indiánské vesnici Canoa Puerto Hluboko v horské džungli pozorovala reakci mestického průvodce a pár vzdělanějších Indiánů.

Bylo to naprosté oněmění od drzosti a vražedné lhostejnosti vlády. Lidé v džungli ztráceli totiž nejenom lesy s jejich krásou, lovnou zvěří, užitnými stromy a léčivými rostlinami, ale také svoje políčka - jediný zdroj velmi skromné obživy. Podle indiánské tradice není možné mít stálá souvislá pole těsně kolem vesnice, vyvolá to okamžitou erozi, ztrátu výživnosti půdy, a třetím - pátým rokem hladomor. Indiáni mají malá políčka roztroušená v džungli ve vzdálenosti několika kilometrů od vesnice, a střídají místo políčka vždy po několika letech, opuštěné místo nechávají zarůst džunglí. Chodí za zemědělskými pracemi každý den velké vzdálenosti, každých pár let si dají obtížnou práci s vykácením nového políčka. Jedině tento model je ekologický a dokonce i jednoduše smysluplný.

Situace měla vývoj:

v březnu v džunglových městech proběhla stávka a manifestace proti rozhodnutí vlády. Zažila jsem to ve městě Yurimaguas a pozorovala, jak se dokázalo spojit městské obyvatelstvo, mesticové z vesniček a Indiáni. Pro Indiány džungle, dříve nevzdělané, vystrašené a apatické, to byla asi historicky první politická akce. Poprvé se nesnažili podbízivě napodobovat vnější vzhled mesticů, ale hrdě šli v průvodech ve svém ručně tkaném oblečení, v Indiánských ozdobách a pomalování. Šlo se s mohutným bubnováním obrovských bubnů, s odvážnými transparenty „Džungle není na prodej“. Na hlavním náměstí zazněla vystoupení nejen ve španělštině, ale i v jazycích Shai, Kokama, Šuarů a Agvaruna. Pronášely se nejenom sliby ochránit Amazonii i cenou vlastního života, ale také modlitby za záchranu matky-džungle a básně.

Zatím proběhly manifestace v Limě, jako městě s nejuvědomělejší populací, celkově proti politice vlády. Horská a pobřežní města zůstala více-méně stranou. Zbytek světa ale vůbec nevěděl a neví, co se odehrává uprostřed pralesa. Manifestace měly význam, rozhodnutí bylo pozdrženo... ale ne zrušeno. Další stávka proběhne v listopadu, jakmile zjistím podrobnosti o současné situaci, budu vás informovat na www-stránkách.

Další současné trendy v ohrožení severoperuánské horské džungle:

2. Těžba ropy a ropovody.

V oblasti Peruánské horské džungle ropovod prochází územím indiánů Agvaruna. V 80tých a 90tých letech řada mezinárodních organizací za záchranu pralesa nabídla Indiánům v oblasti finanční podporu v případě, že odmítnou poskytnout svoje teritoria

naftařům. Nedopadlo to dobře, první zkušenost vlastních peněz poškodila tradiční morálku Agvarunských náčelníků, vyskytla se řada případů korupce: náčelníci si vzali peníze jak od ekologů, tak i úplatky od naftařů a ropovod byl vybudován. Taková je lidská psychologie...

Nová evoluční zkušenost bývá matoucí, náčelníci začali uvažovat o městském vzdělání pro svoje syny (priorita číslo jedna u Agvaruna - ne jídlo a ne věci pro domácnost, ale vzdělání) a nebyli schopni myslet na nic jiného. Po několika letech byli nemile překvapeni, když světové ekologické organizace uskutečnily kontrolu a zrušily dotace. Současná mladá Agvarunská generace si uvědomila, že korupce a podvod se nevyplatí a zakládají na „nové mentalitě“ a čestnosti. Tak trochu vynuceně, ale taková je situace, nechci naivně romantizovat Indiány.

Snadno se dokážete vcítit do situace člověka, který neměl nikdy nic a najednou může poznat hodinky, rádio nebo dokonce loďku s motorem. On prožívá tuto zkušenost jako evoluční. Je to o mnoho pochopitelnější u Indiánů, toužících poznávat nové věci než u „gringů“ (bělochů) toužících po drahých věcech jen jako vizitkách společenského úspěchu či dokonce snobství.

Naším úkolem je vychovávat ke správné etice i chudé Indiány i bohaté „gringy“. V současnosti Indiáni Agvaruna nedovolují naftařům nové průzkumy a budování vrtů na již známých nalezištích.

3. Škodlivý italský projekt „Nova Vida“.

Kdo byl s námi v minulých létech na posvátném Cumpanama s lítostí se dozví, že prostředí podél cesty z Balsapuerta se o něco zhoršilo díky tomuto projektu i když zatím ne drasticky. Nějaká italská společnost nabídla „pomoc“ Indiánům na zužitkování „neužitečné“ džungle na chování krav.

Zeptala jsem se místních, jestli to jsou krávy na mléko, což by mělo smysl pro indiánské děti, i když na mléko vůbec nejsou zvyklí. Bylo mně odpovězeno, že to jsou krávy na maso (které Indiáni také nejedí), což znamená, že se maso od nich jen vykupuje, a oni dostávají nepatrné peníze za chov. Minulý rok bylo Indiánům Šaui zavezeno zdarma dodatečné krmivo. „Darované“ krmivo vyložené z lodi na jednu velkou hromadu, okamžitě porušilo rovnováhu prostředí, vyvolalo výskyt velkého počtu much. Je docela možné, že v dalších letech, jakmile indiáni něco málo vydělají, budou je nutit krmivo platit.

Na jednu stranu je pravda, že v zemích třetího světa je lepší nabízet ekonomické projekty, než čistě darovat peníze a potraviny, ale krátký ekologický výzkum by postačil ke zjištění, že krávy se do indiánského prostředí nehodí. Chování prasat a krav na maso je v současnosti již celkově chybou (přinejlepším archaickou etapou hospodářství). Tím víc není nutné vnučovat škodlivé, neekologické a neetické chování velkých zvířat indiánům, kteří se tisíce let obešli bez nich, chovali jen slepice, které převzali před stovkami let od Polynésanů.

Indiánská kuchyně je čistší a lehčí, než vepřová kuchyně mestická, indiáni jsou štíhlí a vypadají zdravě, na rozdíl od mesticů. Krávy vyžadují velké pastviny, což je pro džungli katastrofa – ztráta výživnosti půdy, eroze. Navíc se to dělá v horské džungli! Rajské prostředí křišťálových vodopádů, horských říček, posvátných skal s petroglyfy

a lesa s orchidejemi je zohyžděno pastvinami a kravami, které tu ani nikdo nejí. Dělá se to jen proto, že hektar nedotčeného ráje stojí o mnoho méně než nudná stoletá pastvina v Itálii. Tak si koupíme ten ráj za těch pár korun!

4. Stěhování představitelů horského národa Kečua z chladných Andských planin a údolí do teplé Amazonie kvůli snadnější obživě.

Kečua turisté také říkají ze zvyku „Indiáni“, i když ten výraz není přesný. Je to mnohamilionový národ s dávnou Inckou civilizací, z větší části vzdělaný a plně schopný obstát ve svých vlastních podmínkách a nezabírat území u bezbranných (někdy ale bránících se) malých necivilizovaných a neinformovaných džunglových kmenů.

Indiáni džungle již stovky let nikomu nic neberou, jen všechno ztrácejí a migrují stále hlouběji do džungle, někdy s výsledkem vysoké hustoty obyvatelstva a nedostatku zvěře na lov. Začínají pak trpět podvýživou a depresemi, mají všeho nedostatek a jsou peruánskou vládou oficiálně označováni za obyvatele „oblastí extrémní chudoby“.

To samé se týká i přistěhovalců z pobřežních měst, které tíží nezaměstnanost. Ti se okamžitě vrhají na škodlivý monokulturní způsob zemědělství, vytvářejí velké plantáže. Jsou lhostejní k indiánské pracné metodě malých, vzdálených od sebe, políček v džungli, jsou lhostejní k cizí zemi, kterou jen využívají. Pokud je zničená země přestane žít, mohou se zase přestěhovat jinam, zase jim stát nadělí zdarma kus území nebo i dá peníze na rozjezd pěstování kávy apod. Měli by ale místo lhostejného kácení pralesa řešit problémy nezaměstnanosti ve svých městech, odkud utekli.

4. KONKRÉTNÍ NÁVRHY PRO ZÁCHRANU DŽUNGLE

1. Nekupujte prosím žádné výrobky, o kterých víte, že obsahují palmový olej. Rapidní snížení poptávky přinutí chamtivou Peruánskou společnost „Grupo Romero“ a další korporace vzdát se pokusů o získání džungle. Řekněte to známým, přepošlete přátelům útržek z tohoto textu. Máte-li možnost doporučte prodavačům v obchodech nebo kosmetoložkám v kosmetických salonech nekupovat tyto výrobky. Evropský potravinářský a kosmetický průmysl plně ob stojí s domácími oleji či máslem, vždyť Evropská populace neroste.

2. Zauvažujte nad dalším návrhem: vytvořit volné společenství vlastníků malých pozemků v džungli. Je možné pokusit se odkoupit - nebo dlouhodobě pronajmout od Indiánských kmenů (ne všude je území na prodej pro cizince) nejkrásnější a nejvzácnější území. Lze odkoupit (pronajmout si) nejkrásnější části horské džungle, lze vytipovat oblasti se zachovalými velkými stromy či dokonce s mahagony, kam se ještě nedostali dřevaři. Lze vlastnit (pronajmout si) oblasti s výskytem vzácných zvířat, třeba jaguárů. Dokonce je možné odkoupit řadu malých pozemků v souvislých pásech, což by mělo překazit výstavbu silnic a pronikání do pralesa bezohledným

společnostem a přistěhovalcům. Společnosti a přistěhovalci potřebují silnice kvůli odvozu plodin z velkých plantáží. Indiáni žádné silnice nepotřebují.

Vidím koncepci jako nákup velmi malých pozemků, které vlastník nikdy nebude moct využít hospodářsky. Navíc si myslím, že by bylo dobré sepsat u notáře prohlášení o neodprodeji pozemku dalším osobám a o vzdání se jakékoli hospodářské aktivity. Takový projekt je nutné provozovat ve spolupráci s Indiány, kterým by jste dovolili na vašich pozemcích třeba lovit, ale chtěli by jste od nich občasnou kontrolu neporušenosti pozemku.

V Peru se prodávají většinou střední či větší pozemky, o ceně od cca 5 tisíc dolarů, mohlo by vždy si koupit jeden takový pozemek víc lidí dohromady. Budete-li mít zájem, ozývejte se s vašimi představami. S proužkem země za sto dolarů asi nemá smysl ztrácet čas, ale pozemek za 1000 dolarů by již mohl být smysluplný.

Samozřejmě zaplatilo by se něco málo navíc pro člověka (vzdělaného Indiána či Českou sekretářku), který by provedl vyhledávání konkrétních pozemků ve vytypované oblasti a samotnou koupi a pak by obstarával komunikaci se spolupracujícími Indiány. (Já, jak zjišťuji, již mám práce víc, než dokáže zvládnout jeden člověk).

3. Jsou možné i další pro Indiány výhodné projekty zachování džungle. Pokud někdo chce prozkoumávat možnosti a vytvářet projekty, časem není problém se propojit do funkčních kolektivů s dalšími tvůrčími bytostmi, s vzdělanými nelhostejnými Indiány a s překladateli.

4. Máte-li možnost, přispějte finančně. Konkrétní Indián, třeba vzdělaný Agvaruna bude okamžitě pověřen (stejně to již léta zdarma a v menším měřítku dělá, - protože podobnou činnost je možné svěřit jen prověřenému aktivistovi) vyhledáváním a systematizací všech důležitých informací na toto téma v Peru, propojováním všech Indiánských aktivit záchrany pralesa. Nepotřebuje sekretářský plat, jen zaplacení výdajů (internet, kancelářské potřeby, propagační materiály) a příspěvek na jídlo. Indiáni ve městech jsou totiž diskriminováni, těžko si nacházejí práci, někdy plní plnocennou práci bez platu, jen za místnost a jídlo. Proto se najde člověk, který se za velmi malé peníze bude věci věnovat ve volném čase. Bude-li přispěvatelů víc nebo přispějí-li někteří většími částkami, pronajme se pro projekt byt (dům), zakoupí se počítač (počítače) s Internetem, bude možné zaměstnat víc Indiánů.

5. Bude to nakonec výhodnější, protože umožní účastníkům projektu mít operativnější přístup k realizaci nových možností ve smyslu informování, konferencí, spolupráce s ekologicky laděnými podnikateli, státními a mezinárodními organizacemi apod. Úkolem Indiánů a jiných účastníků projektu bude také vzdělávání kmenů k překonávání sebestřednosti a klanovosti, což je velký problém vzhledem ke společnému cíli zachování džungle, jejich domova. Také rozvoj ekoturistiky a podpora všech ekologických technologií, především tradičních indiánských. Toto je již společná oblast s pomocí Indiánům v sociálních a spirituálních sférách, proto v pronajatém bytě (domě) v Limě budou pracovat další Indiáni, přednostně specializovaní na sociální a spirituální sféru, což jsou v tradiční indiánské kultuře těsně propojené věci.

5. KONKRÉTNÍ SITUACE U INDIÁNŮ V SOCIÁLNÍ A SPIRITUÁLNÍ SFÉŘE

Některé Peruánské kmeny mají různé ekologické nebo sociální iniciativy, především kmeny velké a silné. Některé malé kmeny či podkmeny žádné iniciativy nemají, jen přežívají v nejistotě a rezignaci před civilizací. Časem se určitě podaří pomoci Indiánských spolupracovníků vytvořit přehled většiny iniciativ a propojit je k vzájemnému užitku.

Jedním z nejvíce aktivních kmenů jsou Agvaruna (na www-strance uvedu text o jejich dějinách, zvláštnostech, spiritualitě apod. s vysvětlením proč jsou aktivní a již od 80tých let se pokoušejí o založení vlastních Agvarunských organizací; časem dodám materiály o jiných kmenech a celkové situaci v Peru a Jižní Americe), přesněji část kmenu, jiné části jsou ještě pořád v dosti divokém stavu bez zkušeností s městem a bez Španělštiny.

Agvarunskou iniciativou je i v Peru první Indiánský dětský domov CIANAH. (Centro Indígena de Apoyo a Niños Abandonados y Huerfanos – Indiánské centrum pomoci opuštěným dětem a sirotkům, čte se „Siana“).

NB: Projekt je věnován jen kmenům džungle, aby byl lépe zvladatelným a přesně zacíleným na záchranu pralesa. Dalším důvodem je, že horští Indiáni (tj. velký národ Kečua a některá jiná horská etnika) jsou lépe přístupné díky silnicím a dostává se jim o mnoho víc pomoci od mezinárodních organizací. Třetím důvodem je, že Indiáni džungle mají v současnosti hlubší spiritualitu. Projekt se dá rozšiřovat postupným zapojením různých kmenů Peruánské džungle, pak Ecuadorské, Kolumbijské, Venezuelské, Bolivijské a Brazílské.

6. PRVNÍ INDIÁNSKÝ DĚTSKÝ DOMOV „SIANA“

Dětský domov nebo, přesněji, centrum pomoci, se nachází ve vesnici Yutupis v severoperuánské džungli v oblasti souvislého osídlení Indiánů Agvaruna. Do nejbližšího maličkého městečka Nieva je to 4 hodiny lodí po klidné řece Santiago a bouřlivé řece Maraňon, dále 9 hodin velmi špatnou silnicí horskou džunglí do většího městečka Bagua, dále 8 hodin autobusem dobrou asfaltovou silnicí do velkého města Chiclayo, dále 10 hodin autobusem nebo 1 hodina letadlem do Limy.

„CIANA“ je založena několika Indiány, mladého a středního věku, nejvíce vzdělanými a nelhostejnými lidmi kmene, především „prezidentem“ dětského domovu (prezident – titul typický v Peru i pro malé iniciativy) Jose Petsou. V roce 2005 začalo papírové vyřizování, na jaře 2007 byly vybudovány domečky, přivezeny nejnnutnější potřeby (deky, ručníky, nádobí a jídlo) a několik sirotků nastoupilo svůj pobyt v areálu. Ve stejné době vznikla a začala projektu pomáhat malá německá nadace Namak se sídlem v Berlíně.

V současnosti je v „CIANA“ 10 dětí nastálo a dvě děti příchozí, pro které ještě nejsou podmínky k trvalému ubytování.

Chlapci se jmenují: Jose – 8 let, Neyser a Isaak – 12 let, Pablo, Genner a Eliseo – 13, Kugkumas – 17. Holčičky: Lisbet – 9, Lisseyla – 12, Aneth – 15. Přicházející děti

Amanda a její bratr – 12 a 10 let. Amanda s bratrem jsou zatím z větší části odkázáni na pomoc vesnice, žijí sami v chýši, co jim zbyla po rodičích a denně obcházejí vesnici v očekávání, která rodina bude schopná dát jim zbytky oběda, což se někdy nemusí stát, protože jídla je u většiny nedostatek. Fotografie všech dětí mám.

V areálu je pět domečků - Indiánských chýší (ložnice pro chlapce, ložnice pro holčičky, jídelna, kancelář s místem na spaní pro stálého člena personálu, skladiště s místem na spaní pro hosta). Teď se buduje šestý domeček pro návštěvníky z Čech a Ruska, případně z jiných zemí. Před domy jsou tři otevřené sprchy, přes den je voda přirozeně teplá. K areálu patří políčko s maniokem a banány, na kterém starší děti skoro každý den pracují.

Celý personál tj. prezident, pomocník-vychovatel, zdravotník-vychovatel, kuchař-vychovatel pracuje zdarma. Další lidé z vesnice taky v něčem pomohly zdarma, nějaké práce ale splnili za pohoštění, zajištěné manželkami a sestrami členů personálu (stavba domečků, výroba nábytku apod.). Mnoho lidí ve vesnici se staví k této iniciativě skepticky, myslí si, že dětský domov samostatně obstát nemůže a pomoc „gringů“ je příliš vzdálená a nejistá. Trvají na tom, že lepší je ponechat si starý systém, kdy sirotci jsou odkázáni na pomoc příbuzných. Sirotků je ale stále víc, protože mezi Agvaruny se rozšířil v posledních letech fenomén sebevražd.

Přes velmi skromné podmínky jsou děti stále veselé, mají se rádi jako rodina, hrají si mezi sebou. Jsou trochu smutní kvůli ztrátě rodičů, ale zároveň šťastní: v běžném životě jako sirotci by neměli jídlo každý den, neměli by školu ani o ně se starající dospělé.

7. POTŘEBY DĚTÍ

1. **Jídlo** je obstaráno z peněz nadace NAMAK, ale extrémně skromné jídlo. NAMAK se zavázala zasílat do Yutupisu jednou do tří měsíců tisíc Eur. Je to 333 Eur na měsíc, momentálně 8000 korun, na měsíc pro 12 dětí. Z těchto peněz se nakupuje ve velkém rýže, ovesné vločky, těstoviny, sůl, cukr, rybí konzervy. Všechno nejlevnější. Všechno se nakupuje ve městečku Santa Maria de Nieva, platí se pak i docela drahá doprava pytlů a krabic. Některé věci z níže uvedených v seznamu bude třeba dopravit z Bagua nebo Chiclaya, což jsou bohužel, vzhledem k drahé dopravě v obtížných podmínkách horské džungle, další zdražení.

Nadace NAMAK je malá a je řízená Němcem-entuziastem Frankem Pfitznerem z Peru, proto občas nastávají zdržení v zaslání peněz a děti jsou na tu dobu odkázány na malé porce manioku a banánů ze svého políčka. Jsou to banány na vaření, nesladké a nevyživné, stejně tak není výživný maniok.

2. **Další potřeby:** někdy zbývá trocha peněz na mýdlo, na svíčky už ne, proto děti běžně večeří za tmy. Vzácně zbývá trocha peněz na sešity a tužky. Všechny děti-sirotci docházejí do vesnické školy, školy si velmi cení (protože normálně pro sirotka ztráta rodičů znamená i ztrátu školy, již nikdo mu nemůže zaplatit školní potřeby a krmit jej, dítě musí denně pracovat na vlastním políčku). Učitelé je chválí jako nejlepší žáky. Všichni mají velmi drobný rukopis, protože si nemohou dovolit mrhat papírem. Nejsou léky, je nedostatek základních hygienických potřeb.

Chybí nábytek, děti mají tradiční indiánské tvrdé postýlky z lýka. Stůl je jenom v jídelně, taky lavice. Židle není ani jediná, stejně tak nejsou skříně (není ani na co :-)). Za mého pobytu v „CIANA“ v únoru jsem nakoupila na nejbližší období nejnnutnější léky, školní potřeby a jídlo na období mezery mezi dvěma zásilkami peněz z Německa.

3. Volný čas. Celý rok své společné existence děti měly jen jednu hračku, které říkaly „dama“. Vyrobity si ji sami - jeden kus kartonu rozkreslily do čtverečků, a z dalšího kusu kartonu si vystřihly malé čtverečky nabarvené na bílo a na černo. Koupila jsem jim další hračku - míč, kterým byly fantasticky nadšeni a hrály fotbal skoro celý den.

Seznam potřebných věcí, vypracovaný společně s prezidentem dětského domova a personálem:

- Léky za nejméně 200-300 dolarů ročně (základní léky pro stálé použití a rezerva léků pro případ zvláštních potíží). Seznam nejméně potřebných léků mám od místního zdravotníka.
- Školní potřeby, stačí nejskromnější základní (nejméně 100-200 dolarů ročně).
- Peníze na nákup slepic na chov a léků pro slepice, asi i trocha krmiva (protože běžně se slepicím dávají zbytky jídla, které tady skoro nejsou). Kdyby mohly mít nějaké dny každý jedno vajíčko a třeba jednou měsíčně slepičí polévku, udělalo by to stravu dětí o mnoho výživnější. Asi několik set až 1 tisíc dolarů. Přístřešky pro slepice personál vybuduje zdarma. Seznam léků pro slepice mám.
- Z drahých potřeb – vlastní loďku s motorem pro možnost dopravovat s menšími náklady potraviny a případně dopravit nemocné dítě do nemocnice do městečka. Kolem 6000 dolarů loď, kolem 7000 motor, nejméně 2-3000 dolarů palivo na převoz lodí ze vzdáleného města Iquitos. 600 na dopravu do Iquitos pro prezidenta CIANA y „motoristy“ - lodníka, jejich jídlo a výdaje na zpáteční cestě. S poplatky za převod peněz a organizačními výdaji celkem kolem 17.000 dolarů.

Seznam potřebných věcí, vypracovaný společně s dětmi:

Děti byly mnou vyzvány ať uvedou naprosto všechno, co by chtěly mít, včetně drahých věcí s tím, že pokud se to nesplní tento rok, tak v příštích letech. Položky jsou rozmístěny tak, jak je uváděly samy děti podle svých snů a představ o luxusu a o možnostech života „gringů“, také s jejich poznámkami:

- Právě školní kalhoty (většina dětí jsou chlapci, takže pro holčičky sukně), raději celou uniformu, podle možnosti s botami, jestli to půjde, tak dokonce i s batůžky. Myslím, že jedna kompletní uniforma by mohla vyjít do 50 dolarů.
- Stoly a lavice. Asi by postačil plat 100-200 dolarů pro místního truhláře a stejně tolik pro nákup kvalitního materiálu. 300-400 celkem.
- Barvy na kreslení.

- Světlo na generátor a televizi, kterou nikdy neviděli, ale slyšeli o ní a chtěli by se dívat na filmy. Ceny generátoru a jejich zabudování neznám.
- Počítač.
- Hřiště v areálu a sportovní hřiště. Myslím, že do 500 dolarů by se mohla vejít práce místních lidí (neudělají to zdarma, protože ani jejich děti žádná hřiště nemají, pak potřebují materiál, výbavu, dopravu objemného a těžkého materiálu částečně z džungle, částečně z města). Místní žádnou zkušenost s vybudováním hřiště nemají, případný konzultant z Bagua nebo Chiclaya by mohl stát dalších 500 dolarů.
- Pec na pečení chleba a zásoby mouky - „aby bylo možné jíst chléb třeba i každý den“. Chléb je pro Indiány vzácnou pochoutkou, pokud budete v Yutupisu nebo v jiné indiánské vesnici na návštěvě, nakupte předem ve městě větší množství chleba a dávejte chléb jako dárek.
- Do kuchyně sporák na plynové bomby a zásobu plynových bomb. Teď se vaří na indiánském ohništi.
- Matračky pro možnost spát na měkkém. Asi do 50 dolarů jedna, plus návleky, plus doprava ze města, celkem 100 jedna. V budoucnu pravé postele.
- Možnost jednou do roka - třeba na Vánoce - mít společný výlet do městečka (je to jen 4 hodiny lodí, ale nikdo z dětí ve městě nebyl, nikdy neviděly kamenné nebo několikpatrové domy a auta).
- Možnost oslavit vždy 9. června společné narozeniny - den založení „CIANA“, nakoupit slavnostní potraviny a pozvat hosty.

8. NEJBLIŽŠÍ MOŽNÉ KROKY S NÍZKÝMI VÝDAJI

- Úplně nejjednodušším a radostným krokem by bylo připravit pro děti **krabici dárků**. Samotné dárky vás nemusí stát nic, můžete posbírat starší věci vašich dětí a dětí příbuzných. Mají to ale být malé lehké věci s výukovou hodnotou:
- *hračky na vývoj myšlení a kreativní činnosti – Rubikova kostka, kompletní Lega, šachy apod.*
- *hračky na vývoj představivosti – kalejdoskop, mýdlové bubliny apod.*
- *informační hračky – sady fotografií zvířat konkrétních oblastí planety, biologicky přesných, nebo hlavních měst různých zemí apod.*
- *společné hry – vhodné pro španělsky a agvarunsky mluvící děti.*
- *zajímavé nebo krásné sady kvalitních propisek, kompletní penály, kvalitní barvy.*
- *případně nějaké zajímavější sady pro holčičky na šití, kadeřnictví apod. Také klidně Barbie s šatičkami pro mladší holčičky.*

Nemají smysl žádné levné předměty, jejich doprava se nevyplatí: třeba většina školních potřeb - sešity, alba, sady levných fixů. Nejsou nutné žádné plyšáky a velké

hračky pro malé děti, všechno jen od věku 12 let. Všechno kompletní a funkční, bez závažných poškození a velkých fleků.

Ozývejte se jestli vás to zajímá, podle toho domluvíme termín a místo, kde se sejdeme, složíme všechno do velké krabice a složíme se na výdaje na dopravu (předtím zjistíme cenu zaslání balíku do Peru, ceny místní dopravy znám). Krabice se zašle poštou na adresu mých přátel v Limě, před cestou do Yutupisu si ji vyzvednu.

POKUD BUDU V PERU, DOMLUVTE SE MEZI SEBOU, KDO BY SE UJAL ROLE ORGANIZÁTORA A JÁ ZAŠLU CENU MÍSTNÍ DOPRAVY, KTERÁ SE ROZDĚLÍ NA VŠECHNY DARUJÍCÍ.

- Chcete-li **zapojit do pomoci indiánským dětem vlastní děti**, děti příbuzných nebo vaše **žáky** pokud pracujete ve škole, stejně tak se mohou vzdát nějakých svých hraček z uvedeného seznamu na zformování krabice dárků. Pak mohou do obálky dát svoje fotografie, nakreslit obrázky, sepsat krátká přání ve Španělštině a Angličtině s pomocí rodičů. Abychom tomu dali osobnější rozměr, připravím informace o každém dítěti s fotografií a s popisem jeho zájmů a přání. Každé České dítě pak může nabídnout dárek konkrétnímu chlapci-holčičce, čímž bude dotyčného stimulovat ke studiu zeměpisu, angličtiny a taky k rozvoji představivosti.
- Navrhuji, aby každé České dítě, co může investovat (po domluvě s rodiči pochopitelně) do dárku peníze, nakreslilo nejenom obrázek na papíře, který se snadno v džungli poškodí díky vlhkosti a hmyzu, ale dalo **vytisknout svůj obrázek se svým jménem a přáním na tričko** - velikosti vám zašlu spolu s dalšími podrobnějšími informacemi. Děti CIANA mají většinou 1-2 trička, často je perou, takže budou mít obrázek často na sobě, mohou se vyfotit v něm a zaslat vám foto, a **vaše dítě bude stimulováno k přemýšlení o planetě, lidských rozdílech a svojí hlubší realizaci.**
- Chcete-li uvolnit pro dárky částku v rozmezí 100-1000 korun, nejnutnější věci jsou pochopitelně léky. Připravím pro vás seznam a domluvíme se, abychom nenakoupili opakující se věci. Sáček s léky můžu převézt osobně a nebo jej také zašlete do Peru. Vyhledejte ale Španělsky mluvícího člověka pro sepsání návodu ve Španělštině, protože by bylo škoda, pokud bych nestihla návod přeložit a léky by zůstaly bez užitku.
- Můžete-li nabídnout větší částku, vyčkejte založení Občanského sdružení s odpovídajícím účtem a pošlete ji na účet (můžete uvést, čemu konkrétně ji věnujete). Budu-li moct, rovnou zakoupím v Peru a předám dětem potřebné věci, jinak předám peníze ředitelství dětského domovu a budu kontrolovat splnění vašeho požadavku - v případě pokud se s Indiány domluvíme na jeho brzkou realizaci - nebo ponecháme peníze na účtu pro nahromadění větší částky a následnou realizaci. Nechcete-li čekat na založení účtu, pojedte do Peru a do Yutupisu (se mnou v lednu 2009 nebo kdykoli jindy) a osobně uskutečňte dar.

Tady se musíme domluvit mezi sebou na právo použít část daru na aktuální problémy - jídlo, léky. Půjde taky o neustálou kontrolu činnosti Indiánů. Personál neutratí nic na vlastní potřeby, ale pokud bude mít volný přístup k penězům může

pozapomnět na vaše konkrétní přání a utratit peníze na něco jiného - v závislosti na aktuální situaci. Už se stalo, že dva účastníci poslední Ruské skupiny dali každý sto dolarů na začátek chovu slepic. Německá nadace ale měla zpoždění v zaslání peněz, proto bylo třeba utratit tuto částku na jídlo. Máte-li návrhy a zkušenosti organizační funkčnosti a přehlednosti - ozývejte se.

- **Jsou vítány všechny levné, inspirativní a snadno uskutečnitelné nápady** tohoto druhu – ale s podmínkou, že jste ochotní na uskutečnění nápadu se podílet, případně k tomu přizvat i vaše přátele. **Areál dětského domova v Yutupis je nám plně k dispozici**, můžeme tam uskutečnit cokoli bez nutnosti jakýchkoli povolení! I pomocí levných řešení můžeme zřídit ráj pro dvanáct fantastických malých bytostí, co na tomto světě nemají nic a nikoho.
- Chcete-li dát větší částku se specifikovaným či nespecifikovaným účelem můžeme se podle vašeho přání domluvit na schůzku. Stojíte-li o uvedení vašeho jména nebo názvu firmy na informačních materiálech nebo Internetových stránkách, není to problém. Máte-li zájem o průzkum Peruánského trhu nebo o přípravu pro vaše podnikání tam - můžeme se domluvit na služby sekretářky-překladatelky a Indiána s perfektní znalostí počítače, který by se ujal úkolu.
- **Pro ty, co se zúčastní výpravy do Peru** s krátkou návštěvou CIANA. Vzhledem k časovým a finančním výdajům program bude obsáhlejší, bude zahrnovat i prvky meditační turistiky a šamanské praxe. Nebojte se nutnosti značných výdajů na děti, ale připravte pro ně nejméně 100 dolarů nad cenu programu, aby návštěva byla smysluplná. Jsem ve stálém kontaktu s ředitelstvím dětského domova a vím o současných potřebách. Pokud se vyskytnou problémy - s potravinami nebo léky, pomůžeme je vyřešit. Jinak během pobytu předem promyslíme, jestli chceme peníze dát dohromady a zajistit jednu větší záležitost (sadu uniforem, vybudování hřiště) či jestli každý sám nakoupí co považuje za vhodné s přihlédnutím k situaci. Mým návrhem je utratit do 10-20 dolarů každý na aktuální léky, chléb a sladkosti, a po 80-90 dolarech dát dohromady na zajištění výletu pro děti společně s námi do městečka. Jen si představte pobyt ve městě s bytostmi, co nikdy neviděli vícepatrové domy, auta, televize, ledničky atd.!

Nejbližší program s návštěvou této oblasti proběhne 2. - 24. ledna 2009, přílet do Limy, odlet s Ecuadorského Guayaquilu.

9. DALŠÍ SMĚRY ROZVOJE PROJEKTU MIMO SOCIÁLNÍ ASPEKT

- **Výuka dětí starým tradicím** - ve spolupráci s konkrétním projektem Agvarunských Indiánů pro obnovení, zachování a šíření tradic, vedeným vzdělaným bilingvistou Indiánem Mauro Petsou. Děti ze „CIANA“ nedocházejí do kostela a zřizovatelé dětského domova nestojí o pomoc misionářů. Momentálně děti nepatří k žádné ideologii nebo systému přesvědčení, což je naprosto ideální situace pro možnost propojení moderního civilizačního vzdělání a starých indiánských vědomostí s pozitivním efektem jejich syntézy. Je nutné zajistit pro děti ve volném čase výuku léčitelství, ekologickým zemědělským technologiím, řemeslům, znalostem o džungli, lovu atd. Agvarunové žili bez kontaktu s civilizací do doby před 40 lety, proto ještě mají starce s kompletními indiánskými znalostmi. Je nutné dát těmto

starcům jako učitelům malý plat. Žádné další peníze nejsou nutné, protože starci právě mají naučit děti obejít se bez předmětů civilizace. Časem by bylo dobré investovat nebo ze začátku poskytnout i menší sponzorskou pomoc pro rozšíření indiánských technologií dále, pro pořádání seminářů u Agvarunů pro představitele dalších kmenů, kteří tradiční znalosti již ztrácejí. Také pro účast absolventů CIANA a jiných Indiánských spolupracovníků v Jihoamerických a světových ekologických konferencích.

- Zvýšit kvalitu vzdělání dětí pomocí účasti placených nebo dobrovolných učitelů (pro dobrovolné je třeba zajistit aspoň skromné podmínky). Nejstarší děti by měli mít aspoň příležitostně angličtinu, kvalitní zeměpis, informování o současném politickém a ekonomickém stavu planety. Peruánští mestičtí učitelé jsou na velmi nízké úrovni, proto se uplatní každý učitel mluvící v základech španělsky - ať už matematiky, tělesné výchovy, kreslení... Zajistit pro děti pravidelné výlety do okolí se zkušeným mladým průvodcem a starým znalcem džungle, kterým dát malý plat. Běžné děti bere občas do džungle s pragmatickými účely nebo na lov otec, ale děti z dětského domovu bohužel prakticky nejsou v džungli, jen ve vesnici.
- Zároveň děti potřebují občasné výlety do města, aby začaly v klidu a bez deprese ze své neadekvátnosti (z této deprese i pramení vysoký počet sebevražd mezi Agvaruny) zvládat městskou kulturu a kulturu bílých. Tady je nutná stálá tvůrčí spolupráce s Indiány, protože děti mají vidět a cenit nejen věci, co zajímají běžného Indiána či mestica, ale i dominanty podstatné pro bělochy: přírodní krásy, globální klimatické problémy, ohrožení džungle, možnosti ekologických řešení a sociálních reforem atd.
- Je nutné, aby děti začaly pomáhat jiným. Ve větších městech mohou oni navštívit dětské nemocnice a místní mestické dětské domovy a dát jiným dětem ručně vyrobené dárky a ozdoby ze semínek a peří anebo předvést svoje tance a písně. Je třeba zajistit jim k tomu levné minimální náčiní - nůžky, nitě apod. Děti si mají zvykat na pocit odpovědnosti za další bytosti, na radost z pomoci a na hledání konstruktivních způsobů vyřešení problémů lidstva. Bez tohoto aspektu projekt pro mě nemá smysl, proto uvádím výlet s těmito prvky jako nutnou položku nejbližších výdajů. Chci se pokusit z indiánských dětí vychovat bytosti se zájmem o harmonizaci planety. Mají to být v dospělosti samozřejmě nejaktivnější zachránci pralesa.

10. V ČEM POTŘEBUJI POMOCI

(ZÁLEŽITOSTI, NUTNÉ PRO FUNGOVÁNÍ PROJEKTU V ČECHÁCH)

- Založení občanského sdružení.
- Vytvoření volného společenství spolupracovníků-pomocníků, kteří by rozesílali informace, účastnili se provedení informačních akcí, spolupracovali by na organizačně geniálním propojení, vyřešení a rozvoji části projektu. Vítám účast na cestách do Peru včetně nebo kvůli návštěvě „CIANA“, dobrovolnictví v roli dočasných vychovatelů a učitelů, spolupráci v oblasti vaší profese, zmínky na vašich www-stránkách apod.

- Pomoc technická - s vytvářením internetových stránek, taky s kopírováním informačních CD apod. Neumím počítačovou techniku používat, neumím vypálit CD apod.
- Polygrafické služby: příprava informačních letáčků v Češtině, Ruštině, Španělštině a Angličtině. V některých místech na umístění informačních materiálů jsem již domluvená, třeba Česká ambasáda v Limě souhlasí umístit letáčky pro návštěvníky, jim postačí 100 kusů ročně.
- Samozřejmě peníze na organizační výdaje a hlavně na zaplacení sekretářky s alespoň minimální znalostí Španělštiny a Angličtiny, která jistě bude ochotná ze začátku plnit příležitostnou práci ve volném čase (stejně jako další pomocníci) jen za pokrytí výdajů, ale zatím pravidelnou práci za vhodný plat. Je jasné již teď, že pro mě je celá tato práce příliš časově náročná. Musím se věnovat práci s texty a vydání knih, protože je to moje realizace a protože to významně pomůže projektu. Mimoto si musím vydělat na živobytí a moje výdělečná činnost bude také velmi náročná na čas a organizaci. Jednoduše nemám skoro žádný volný čas.
- Případně možnost využívat místnost, byt, dům v Praze, ale jenom v Praze, dojíždění někam by zkomplikovalo organizační činnost.
- Hledání sponzorů – finančních, ale také informačních, reklamních apod. Možné jsou třeba geniální nápady pro propagaci bohatých firem a společností (podrobněji níže).

NABÍDKY PRO FIRMY A SPOLEČNOSTI

- Pozvat 5-10 dětí ze CIANA spolu s jejich prezidentem do Čech na 7-30denní poznávací zájezd. Během jejich pobytu natáčet film, který bude každou chvílí překvapivý a paradoxní, taky hluboký, směšný a dojemný. Je možné bez problému zařídit, že děti budou dopraveny od hranice džungle rovnou autobusem na letiště, uvidí cestou nanejvýš jen okraj Limy, proto šokující konfrontaci s civilizovaným městem budou zažívat čerstvě tady. Budou to desítky ne-li stovky neuvěřitelných situací, během pozorování kterých si Český divák nejenom zažije hlubokou relaxaci z pocitu vlastního materiálního blahobytu, nejen osvěžující radost z možnosti obdarovávat vděčné, křehké a inteligentní tvory z „jiného světa“, ale taky pocítí hlubokou změnu nazírání na vlastní existenci. I já sama jsem zažila s obyvateli džungle nespočet žertovných situací, kdy třeba dospělý Indián, potom co již několikrát navštívil město a mnohokrát se díval na televizi, ptal se na ledničku v mém hotelovém pokoji, k čemu to je a jestli tu věc vozím s sebou všude a byl nadšen kostičkami ledu. Na pro děti pronajatém mikrobuse může být reklama firmy, stejně tak na jejich tričkách apod.
- Použití indiánské děti pro televizní reklamu. Šťastná role reklamní hvězdy, zkušenost pobytu v civilizace a výdělek na dárky pro kamarády je pomocí nejen pro konkrétní Indiánské děti, ale pro celý projekt Prvního indiánského dětského domova. Je možné děti dopravit sem nebo natočit je v Limě nebo na okraji džungle, kde je ještě dostupná elektřina - a to i ve velmi krásné džungli s vodopády, obrovskými stromy, liánami a orchidejemi. Skoro všichni jsou fotogeničtí, hraví, uvolnění a s hereckými vlohami, zároveň skromní a pracovití.

Kluci by se perfektně hodili třeba na reklamu sportovních potřeb (sen stát se fotbalistou z některých přímo vyzařuje), holky na domácí potřeby, na reklamu jídla, zubní pasty, pracích prostředků, supermarketů a mnohých jiných věcí. Stačí je pozorovat týden v kontaktu s civilizovanými věcmi - a štáb bude mít řadu směšných, hluboce oslovujících a nesmazatelně zapamatovatelných nápadů na paradoxní obsah reklamy. Pochopitelně je nutné nejenom zaplatit výdaje dětí a doprovodu, ale dát dětem slušný honorář nebo zajistit pro „CIANA“ realizaci jedné s uvedených potřeb - ale stejně mohou to být pro firmu malé výdaje.

- Holčičky a dívky Agvaruna často jsou velmi krásné, na rozdíl od indiánek většiny džunglových kmenů jsou štíhlé, mají podlouhlé obličej, velké oči a evropské rysy. Agvarunky jsou jedněmi z nejkrásnějších žen planety (etnografie nemá vysvětlení pro rasové rozdíly Agvarunů se sousedy, jenom koncepcí pravděpodobného „cizího původu“). Mohou se nejenom zúčastnit televizních reklam, ale i rozsáhlejší reklamní kampaní na oblečení nebo kosmetiku. Mohou být úchvatnými modelkami i přesto že nebývají vysoké. Kolekce letního, turistického oblečení apod. je možné nafotit i v jejich prostředí - na skalách, mezi stromy, pod vodopády...
- Kterákoli firma, co vyrábí lodě s motory a má zájem o nenasycený Peruánský trh může darovat dětem loďku s reklamním nápisem. Jen během cesty z Iquitosu do Yutupisu loďka projede polovinu peruánské Amazonie, pak se bude pohybovat na řekách Santiago a Maraňon, všechna místa s nedostatkem lodní dopravy.
- Můžeme spolupracovat s cestovkami a medicínskými strukturami, zajistit v džungli zajímavé a ozdravné pobyty více druhů. Podmínkou je část pobytu hlouběji v džungli ve spolupráci s Indiány, v případě pobytu bezprostředně v Yutupis se o hosty budou starat a dostanou plat i starší děti.
- Ve spolupráci se státními a společenskými organizacemi jsou indiánské děti schopné předvést třeba svoje působivé tradiční oblečení, tance a písně v místech jako jsou dětské nemocnice a dětské domovy v Čechách, u příležitosti mezinárodních konferencí atd.

Olga Cilvikovská 2008